

Sygn. akt II CSK 550/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Dyrektora Izby Celnej w P.
przeciwko I. M.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanej I. M. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 sierpnia 2014 r. uwzględniającego powództwo Skarbu Państwa Dyrektora Izby Celnej w P. o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną.

W skardze kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego skarżąca uzasadniała wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazała na potrzebę wyjaśnienia, czy oceniając to czy osoba trzecia obaliła domniemanie objęte treścią art. 527 § 3 k.c., przy ocenie

zachowania przez tę osobę należytej staranności należy brać pod uwagę przede wszystkim indywidualne cechy tej osoby wynikające w szczególności z jej wykształcenia, intelektu, kultury, jej relacji z dłużnikiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to uzasadnienia, że przedstawione zagadnienie prawne jest istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Dla wykazania takiej jego kwalifikacji skarżący powinien przede wszystkim jasno określić treść i zakres zagadnienia prawnego oraz przytoczyć wyczerpujące argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen i wątpliwości związanych z rozumieniem, czy stosowaniem przepisów prawa, których zagadnienie dotyczy i wskazać czy były one już przedmiotem wypowiedzi judykatury.

Kwalifikacji takiej nie można przypisać zagadnieniu prawnemu sformułowanemu przez skarżącą, nie popartemu wymaganą argumentacją prawną, a przez odwołanie się w jego uzasadnieniu jedynie do uzasadnienia podstaw skargi, zmierzającemu w istocie do uzyskania odpowiedzi co do trafności dokonanej przez Sąd Apelacyjny oceny dowodów i poprzez to do oceny rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed sądem drugiej instancji, która Sąd Najwyższy bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej (jedn. tekst Dz. U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm.) orzeczono jak w sentencji.